

26

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR. /R

DOSAR NR.

Sedința publică din decembrie 2007
PRESEDINTE

- judecător
-președinte secție
-judecător
- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de **pârâtele AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR** – reprezentată în teritoriu de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov și **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV** împotriva sentinței civile nr. din 07.2007, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de noiembrie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de decembrie 2007.

CURTEA :

Prin sentința civilă nr. 2007 pronunțată de
Tribunalul Brașov secția comercială și de contencios

administrativ în dosarul nr. _____

s-a admis în parte

acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC _____

_____ SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a
Finanțelor Publice Brașov și în consecință a anulat în parte
decizia nr. _____ emisă de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Brașov și procesul verbal de control nr. _____

emis de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov
cu privire la dobânzile în sumă de _____ lei (_____ ROL) și
penalități în sumă de _____ lei (_____ ROL); a menținut actele

administrativ fiscale menționate cu privire la taxele vamale în
sumă de _____ lei (_____ lei) și T.V.A. în sumă de _____ lei
(_____); a respins ca inadmisibilă cererea de chemare

în garanție a chematei în garanție SC _____ formulată de
reclamantă și a obligat în solidar pe pârâte să plătească
reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei
reprezentând onorariul expertului, onorariul avocatului, taxa
judiciară de timbru și timbru judiciar.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut
următoarele considerente:

Prin cererea scrisă depusă la dosar în _____ aprilie
reclamanta și-a modificat acțiunea solicitând anularea și a
deciziei nr. _____ emisă de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice urmare contestației administrative formulată
de reclamantă împotriva procesului verbal de control
nr. _____ a Direcției Vamale Brașov pentru aceleași
motive de nelegalitate invocate prin cererea introductivă și
completate ulterior.

În cauză s-a efectuat o expertiză contabilă în scopul
verificării corectitudinii modului de calcul al debitului accesoriu
reprezentând dobânzi și penalități aferente obligațiilor vamale.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța de fond a
reținut următoarele:

Potrivit art. 47 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul
Vamal al României obligația stabilirii regimului vamal o are
autoritatea vamală și nu importatorul,exportatorul sau
comisionarul vamal chiar dacă prin declarația vamală aceștia
solicită un regim vamal necorespunzător,neaplicabil
declarantului.

În acest sens legea prevede că declarația vamală se depune
la biroul sau punctul vamal împreună cu documentele prevăzute
de reglementările vamale,în vederea acceptării regimului vamal
solicitat(art.50 din Legea nr.141/2005).

Ca urmare, autoritatea vamală are obligația să verifice dacă regimul vamal solicitat este aplicabil sau nu și să procedeze în consecință să accepte sau nu regimul vamal solicitat deoarece numai autoritatea vamală este cea care stabilește regimul vamal." La introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor prezentate la vamă, autoritatea vamală stabilește un regim vamal."

Așadar instanța de fond a reținut că autoritatea Vamală și-a îndeplinit necorespunzător obligația legală, stabilind un regim vamal necorespunzător.

În consecință, pentru aceste considerente reclamanta nu datorează dobânzi și penalități de întârziere stabilite prin actele administrativ fiscale atacate.

Reclamanta datorează însă taxele vamale și TVA având în vedere că datora aceste taxe la data efectuării importului efectuat în luna decembrie 2000 cu D.V.I.nr. conform facturii externe nr. deoarece prin O.U.G.nr.215/29.12.1999, art.2 se abrogă art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 care prevedeau facilități pentru întreprinderile mici și mijlocii în sensul scutirii lor de plata drepturilor vamale, respectiv de plata taxelor vamale și a T.V.A., dispozițiile de abrogare fiind menținute ulterior și prin O.U.G. nr.17/2000.

Pentru acest considerent instanța de fond a reținut că în cauză este aplicabil principiul "tempus regit actum", operațiunile de import ale reclamantei fiind derulate sub efectul O.U.G. nr.215/1999 în vigoare la data importului.

Pentru aceste considerente instanța de fond a admis în parte acțiunea și a anulat în parte actele administrativ fiscale atacate cu privire la dobânzi și penalități, urmând a fi menținute pentru taxele vamale și TVA în sumă de lei și respectiv lei.

Instanța de fond a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție a având în vedere că reclamanta nu are o acțiune recursorie împotriva acesteia iar prin anularea actelor administrativ fiscale cu privire la dobânzi și penalități reclamanta nu a suferit vreun prejudiciu.

În baza art. 274 și art. 277 Cod procedură civilă instanța reținând culpa procesuală a părâtelor le-a obligat în solidar la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă reprezentând onorariul expertului, onorariul avocatului, taxa judiciară de timbru și timbru judiciar.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs în termen legal părâtele D.G.F.P. Brașov reprezentanta Ministerului Economiei și

Finanțelor și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov reprezentanta Autorității Naționale a Vămilelor , solicitând admiterea recursului modificarea în parte a sentinței atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului D.G.F.P. Brașov a arătat că în mod nejustificat instanța de fond a considerat că reclamanta nu are obligația de a plăti accesoriile , respectiv dobânzile și penalitățile de întârziere calculate la debitul principal stabilit prin actele administrativ fiscale contestate în cauză.

Recurenta susținut că deși organul vamal avea obligația de a stabili regimul vamal al bunurilor importate , intimata reclamantă avea obligația plății în termen a taxelor vamale și a T.V.A , potrivit legislației în vigoare la acea dată.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 115 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală , raportat la art. 304 pct.9 și art. 304/1 Cod procedură civilă.

Recurenta Autoritatea Națională a Vămilelor , reprezentantă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov, a arătat că instanța de fond a făcut aplicarea strictă , singulară a prevederilor art. 47 al.1 din Legea nr. 141/1997 , fără a corobora acest articol cu celelalte dispoziții ale Codului vamal și ale Regulamentului vamal aprobat prin H. G. nr. 1114/2001.

Recurenta a susținut că declarația vamală , depusă de titularul de operațiune pe propria răspundere reprezintă documentul declarativ de bază al aprobării și derulării regimului vamal.

În drept au fost invocate prevederile art. 40 din H.G. nr. 1114/2001.

Intimata a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursurilor ca nefondate și obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare intimata a arătat , în esență , că autoritatea vamală are obligația să verifice dacă regimul vamal solicitat este aplicabil sau nu și să procedeze în consecință , deoarece numai autoritatea vamală este cea care stabilește regimul vamal.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și-a dispozițiilor art. 304/1 Cod procedură civilă , instanța de control judiciar constată că recursurile promovate împotriva sentinței civile nr. a Tribunalului Brașov sunt nefondate.

În mod corect a reținut instanța de fond că , potrivit art. din Legea nr. 141/1997 , în vigoare la data efectuării impo

la
la
că
tax
Va
11
co
im
var
îns
obl
căr
pro
recu
art.
dec
Eco
Ope
Vam
pro
nr.3
recu
jude
chita
Econ
Fisca
str. M
repre

la introducerea sau la scoaterea din țară a mărfurilor prezentate la vamă , autoritatea vamală stabilește un regim vamal .

Instanța de fond , ținând seama de aceste dispoziții a apreciat că reclamanta nu datorează dobânzi și penalități de întârziere la taxele vamale și T.V.A aferente importului .

Recurenta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov a invocat dispozițiile art. 4 din H.G. nr. 1114/2001 susținând că instanța de fond nu a interpretat , coroborat dispozițiile legale aplicabile în speță.

Această critică este nefondată , având în vedere caracterul imperativ al art. 47 din Codul vamal , potrivit căruia autoritatea vamală stabilește regimul vamal.

A exonera de această răspundere legală organul vamal înseamnă a nesocoti dispoziții legale imperative , care stabilesc obligațiile autorității vamale. Este cunoscut și principiul potrivit căruia nimeni nu-și poate invoca propria culpă „ nemo auditur propriam turpitudinem allegans „.

Pentru aceste considerente , constatând că motivele de recurs invocate de recurente sunt nefondate , curtea , în temeiul art. 312 al.1 Cod procedură civilă , va respinge recursurile declarate de pârâtele D.G.F.P. Brașov reprezentanta Ministerului Economiei și Finanțelor și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov reprezentanta Autorității Naționale a Vămilelor împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă , Curtea va obliga recurente să plătească intimatului SC cheltuieli de judecată, constând în onorariu avocațial , astfel cum rezultă din chitanța depusă la dosar (fila 23).

**Pentru aceste considerente
În numele legii
D E C I D E :**

Respinge recursurile declarate de recurente Ministeru Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală , reprezentată de D.G.F.P. Brașov cu sediul în Brașov , str. Mihail Kogălniceanu , nr. 7 și Autoritatea Națională a Vămilelor reprezentată de D.R.A.O.V Brașov cu sediul în Brașov , str.

, împotriva sentinței civile nr. ,
, pronunțată de Tribunalul Brașov –secția comercială și de
contencios administrativ și fiscal în dosarul nr
Obligă recurentele să plătească intimatei SC
suma de cu titlu de cheltuieli de judecată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică , astăzi 4 decembrie 2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

2 ex.